

[Hans Budtz.]

kræver, at vi træffer de foranstaltninger, der skal danne baggrund for disse smukke og også reelt mente ord.

Når dertil kommer, at vi heldigvis i vort land og navnlig i vor tid ser lige positivt på den ugifte og den gifte mor, har jeg tillid til, at den kvinde, der ønsker en graviditet afbrudt, har sine gode grunde dertil. Vi lever i en tid, der kræver mindre formynderi og mere selvbestemmelse, og jeg synes, det er tankevækkende at erindre, hvad der står i Christian den Femtes Danske Lov — den er som bekendt fra 1683 — i 6—6—7:

„Letfærdige Qvindfolk, som deris Føster ombringe, skulle miste deris Hals, og deris Hovet settis paa een Stage.“

Og det var jo ikke blot i 1600-tallet, der findes også domme, der er afsagt mange århundreder senere, måske ikke altid gennemført på denne måde. Men det er altså lykkeligvis en anden tid, vi lever i nu.

Det konservative mindretals begrundelser kan for de enkelte medlemmers vedkommende være forskellige, men lad mig selv nævne, at kendskabet til og mulighederne for anskaffelse af præventive midler er nok udbredt, men ikke tilstrækkeligt. Mange kvinder er handicappede af manglende viden og oplysninger og også forstand, og særlig de socialt ringe stillede vil være vanskeligt stillet. Der kan jo også ske uheld, og det er ikke rimeligt, dersom sådanne forhold har medført et uønsket svangerskab, at det ikke skulle kunne afbrydes.

Det er ofte gifte kvinder med flere børn, der af boligmæssige eller personlige grunde, fysiske som psykiske eller økonomiske, ikke kan overkomme flere børn, der ønsker abort, og selv om der efter den gældende lovgivning eventuelt kan fås abort, virker det alligevel skræmmende at skulle gennem de mange undersøgelser af alene privatlivet vedkommende forhold. Vi kender vel alle eksempler på uønskede svangerskaber under dårlige livsvilkår og deraf følgende endnu ringere kår. Jeg har også set eksempler på medhjælpende hustruer, altså hustruer, der hjælper i familiens virksomhed, hvis verden var ved at bryde sammen på grund af det sidste uønskede svangerskab, hvor tilladelse til afbrydelse ikke blev givet trods ansøgning. Og for de helt unge piger kan et svangerskab og en fødsel betyde enten stop for

uddannelse, stop for udviklingsmuligheder, eller at barnet anbringes hos ældre familie-medlemmer. En legal og forsvarlig gennemførelse af aborten vil i de allerfleste tilfælde ikke hindre senere ønskede svangerskaber. Et hovedargument er og må til hver en tid være at undgå de illegale aborter, der er farlige for kvindens liv og helbred.

Jeg ønsker ikke her at gå ind på det synspunkt, som også flere af de ærede ordførere har været inde på, at svangerskabsafbrydelse er udtryk for mangel på respekt for livet, er udslettelse af liv, for, som også det ærede medlem fru Else-Merete Ross, var inde på, har folketingset jo taget stilling til det. Hvor meget jeg end ønsker at respektere andre synspunkter, er dette jo et argument imod provokeret abort i det hele taget, og det er også efter min opfattelse et spørgsmål, som er afgjort allerede ved loven af 1937, bekræftet i 1956 og i 1970, da der overhovedet blev givet mulighed for legale svangerskabsafbrydelser. Vi må jo i dag konstatere, at der nu kun er en procentvis mindre gruppe af kvinder, der enten ikke har ret til eller ikke kan få bevilget svangerskabsafbrydelse.

Det er altså nogle af mine argumenter. Som sagt har vi i mindretalsgruppen forskellige argumenter.

Så vil jeg blot for mit eget vedkommende — jeg vil her kun tale på mine egne vegne — sige i anledning af hr. Thestrups ønske om en folkeafstemning, når loven er vedtaget, at jeg deler ikke det ønske. Jeg mener af mange grunde ikke, det vil være rigtigt, men i øvrigt må vi nu i udvalget se på de bedste af de muligheder, der er fremlagt i de to lovforslag.

Johan Nielsen: Det er med ulyst, at jeg har bedt om ordet, med ulyst, fordi jeg ved, at jeg kan ikke komme med noget nyt i denne debat, med ulyst, fordi der er så mange af de argumenter, som man bruger i denne debat, som er af en sådan art, at man bliver vemodig ved tanken om, at så højt kvalificerede folk kan få sig til at bruge disse argumenter. Det er med ulyst, fordi jeg kan huske, at min partifælle hr. Falk Hansen én gang af de mange gange, han har været ordfører vedrørende svangerskabslovene, sagde, at fri abort var det kapitalistiske samfunds nihilistiske løsning.